

РЕШЕНИЕ

№ 1347

гр. Русе, 29.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, XIV ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Милен Ив. Бойчев

при участието на секретаря А.П.Х.
като разгледа докладваното от Милен Ив. Бойчев Гражданско дело № 20234520100418 по описа за 2023 година

за да се произнесе, съобрази:

Предявени са обективно съединени иски с правно основание чл. 422, ал.1 ГПК вр. чл. 79, ал.1 и чл.92 ЗЗД.

Постъпила е искова молба от „Йеттел България“ ЕАД (с предходно наименование „Теленор България“ ЕАД) срещу М. С. И., в която се твърди, че на 05.02.2019 г. между ответницата и „Теленор България“ ЕАД, било сключено Допълнително споразумение към Договор за мобилни услуги за предпочетен номер +***, за срок от 24 месеца, със стандартен месечен абонамент в размер на 36.99лв. Ответницата не изпълнила задълженията си по споразумението в общ размер на 110,98лв., дължими за абонаментни такси и използвани услуги за отчетен период 15.11.2019г. - 14.02.2020г. Следствие на неизпълнението мобилният оператор начислил във фактура № ***** от 15.05.2020г. неустойка на ответницата в размер на 92,46лв., която не надвишавала три месечни абонаментни такси.

Също така на 05.02.2019г. между страните било сключено и Допълнително споразумение към Договор за мобилни услуги с предпочетен номер +****, за срок от 24 месеца, с месечен абонамент в размер на 36,99 лв. Ответницата не изпълнила задълженията си по споразумението в общ размер на 154,41 лв., дължими за абонаментни такси и използвани услуги за отчетен

период 15.11.2019г. - 14.02.2020г. Следствие на неизпълнението и по този договор ѝ била начислена във фактура № ***** от 15 .05.2020г. неустойка в размер на 92,46лв., която не надвишавала размера на три месечни абонаментни такси. Задълженията на ищцата по сключените договори с ищцовото дружество били индивидуализирани в четири фактури, издадени за отчетния период 15.11.2019г. до 14.05.2020г. с обща стойност 673,29лв. Поради извършено частично плащане в размер на 222,98лв. от ответницата, общото ѝ задължение възлизало на 450,31лв., в която сума се включвали абонаментни такси, потребени услуги и начислени неустойки.

За събиране на вземанията си въз основа на процесните договори и фактури срещу М. С. И. било депозирано заявление по реда на чл. 410 от ГПК, по което било образувано ч.гр.д. № *** от 2022г. по описа на Районен съд Русе и издадена заповед за изпълнение срещу нея за сумата от 450,31лв. и законната лихва върху нея от подаване на заявлението.

С оглед дадени от съда указания до ищцовото дружество за предявяване на иск за установяване на вземането, се моли да бъде постановено съдебно решение, с което да бъде признато за установено по отношение на ответницата задължението ѝ за сумата от 450,31лв., представляващи неплатени абонаментни такси, използвани услуги и неустойка по Допълнително споразумение към Договор за мобилни услуги с предпачетен номер +***; неплатени абонаментни такси, използвани услуги и неустойка по Допълнително споразумение към Договор за мобилни услуги с предпачетен номер +****, законна лихва, от депозиране на заявлението по чл. 410 ГПК до окончателното изплащане на вземането. Претендират се и направените в заповедното и исковото производства разноси.

В срока по чл.131 ГПК особеният представител на ответницата, назначен по реда на чл. 47, ал. 6 ГПК, изразява становище за недопустимост и неоснователност на предявените искове. Счита, че представените към исковата молба доказателства не установяват по основание и размер претендираното от ищеца вземане, включително същото не се установявало и от представените фактури по делото. Моли се исковата претенция да бъде изцяло отхвърлена като недоказана и неоснователна.

Съобразявайки становищата на страните, събраните по делото доказателства по вътрешно убеждение и приложимият закон, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

Между ищцовото дружество, с предишно наименование „Теленор България“ ЕАД и ответницата М. С. И. на 05.02.2019г. са сключени два договора по силата на които са й предоставени мобилни услуги - Допълнително споразумение към Договор за мобилни услуги за предпочетен номер +***, за срок от 24 месеца, със стандартен месечен абонамент в размер на 36.99лв. и Допълнително споразумение към Договор за мобилни услуги за предпочетен номер +****, за срок от 24 месеца, с месечен абонамент в размер на 36,99 лв.

За потребените услуги по договорите, ищцовото дружество е издало на ищцата следните фактури:

1. Фактура № ***/15.12.2019г. за отчетен период 15.11.2019г. - 14.12.2019г., срок за плащане - 30.12.2019г., издадена за сумата от 316,44лв., която включва: 36,99лв. абонаментна такса за предпочетен номер +*** и 279,45лв. абонаментна такса и използвани услуги за предпочетен номер +****. Ищецът е признал, че по тези фактури има извършено частично плащане в размер на 222,80лв. поради което е претендирал остатък от 93,46лв., или непогасения остатък за дължими абонаментна такса и използвани услуги за предпочетен номер +**** до 56,47лв.

2. Фактура № ***/15.01.2020г. за отчетен период 15.12.2019г. - 14.01.2020г., срок за плащане - 30.01.2020г., издадена за сумата от 97,94лв., която включва: 36,99 лв. абонаментна такса за предпочетен номер +*** и 60,95 лв. абонаментна такса и използвани услуги за предпочетен номер +****.

3. Фактура № ***.02.2020г. за отчетен период 15.01.2020г. - 14.02.2020г., срок за плащане - 01.03.2020г., издадена за сумата от 73,99 лв., която включва: 37,00 лв. абонаментна такса и използвани услуги за предпочетен номер +*** и 36,99 лв. абонаментна такса за предпочетен номер +****.

4. Фактура № *****/15.05.2020г. за отчетен период 15.04.2020г. - 14.05.2020г., срок за плащане - 30.05.2020г., издадена за сумата от 184,92 лв., която включва 92,46лв. неустойка за предпочетен номер +*** и 92,46лв. неустойка за предпочетен номер +****.

По депозирано от ищцовото дружество заявление по чл. 410 ГПК е образувано ч.гр.д.№***/2022г. по описа на РС – Русе и издадена срещу ответницата М. С. И. заповед за изпълнение за сумите: **450,31лв. главница,**

дължима по горепосочените фактури издадени за ползвани услуги и начислени неустойки по двете допълнителни споразумения от 05.02.2019г. за предпочетени номера +*** и +****, законна лихва върху главницата считано от 18.07.2022г. до изплащане на вземането, както и държавна такса в размер на **25лв.** и адвокатско възнаграждение в размер на **360лв.** Заповедта е връчена на длъжника по реда на чл. 47, ал.5 ГПК.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Искът за установяване на вземането на ищцовото дружество по издадената в негова полза заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК е предявен в срока по чл. 415 ГПК и след дадени от съда указания по реда на чл. 415, ал.1 т.2 ГПК, поради което се явява процесуално допустим.

Видно от представените и неоспорени по делото писмени доказателства, между страните са възникнали твърдяните в исковата молба облигационни отношения. Установяват се и какви са правата и задълженията на страните по тях, съответно какви са дължимите от ответника месечни суми за ползваните услуги. В претендираните за заплащане фактури подробно са посочени потребените услуги от ответника, периода за който се отнасят, тяхното количество и стойност. Няма основание да се приеме, че отразените във фактурите услуги не са предоставени на ответника, а именно, че не му е осигурено ползването на посочените мобилни номера, че с тях не са провеждани отчетените от системата на мобилния оператор разговори и електронни съобщения. С оглед естеството на предоставените по процесните договори услуги, следва в случая да намери приложение разпоредбата на чл. 182 ГПК и да се приеме, че ищцовото дружество с представените по делото фактури доказва количеството и стойността на потребените от ответника услуги. Без данни за нередовно водено счетоводство от дружеството или конкретно и основателно (доказано) оспорване на определена таксувана услуга, съдът няма основание да не зачете доказателствената стойност на представените по делото фактури и приложения към тях.

Също така следва да се отбележи, че към настоящия момент не съществува друг начин за установяване реалното ползване на предоставените на ответника мобилни освен представените по делото писмени доказателства – сключените между страните договори и процесните фактури. Съгласно чл. 251б ЗЕС, предприятията, предоставящи обществени електронни

съобщителни мрежи и/или услуги, съхраняват за срок от 6 месеца данни, създадени или обработени в процеса на тяхната дейност. Поради това след този срок не би могла да бъде получена информация за потребените от абоната услуги по процесните договори извън тази, която е счетоводно отразена. Също така съгласно чл. 260, ал.2 ЗЕС, предприятията, предлагащи услуги за гласови съобщения, предоставят безвъзмездно на абонатите си детайлизирана сметка за ползваните услуги заедно с данъчна фактура, както и предоставят безвъзмездно достъп до информация в електронен вид относно месечните сметки за ползваните услуги. Детайлизираната сметка се предоставя в едномесечен срок, считано от датата на нейното издаване. Поради това, след като са издадени фактурите, по които се претендира заплащане на потребени услуги, и абонатът не е възразил веднага срещу тяхното ползване, качество и пр., не би могъл да направи това в настоящото производство, след изтичане на срока за съхраняване на необходимата информация, въз основа на която да се провери достоверността на посоченото в счетоводните документи.

Като изправна страна по процесните договори, ищцовото дружество е прекратило същите и е начислило на ответника освен дължимите суми за потребени мобилни услуги и договорни неустойки. Размерът и основанието за възникване на задължението за неустойка при предсрочното прекратяване на услугите по вина или инициатива на потребителя, са уредени от страните в изрични клаузи. Във всички договори и допълнителни споразумения между страните, с удебелен шрифт изрично е уговорено, задължението на абоната за заплащане на неустойката при прекратяване на договора, която е ограничена до трикратния размер на стандартните месечни абонаменти, както и неустойка в размер на разликата от стандартната цена и тази на която е предоставено мобилно устройство или оборудване на абоната.

Начислената неустойка по процесните договори е компенсаторна договорна неустойка. Прекратяването на договор за мобилни услуги, за което прекратяване длъжникът отговаря, обуславя зачетен от правния ред интерес за кредитора да бъде възмезден за вредите от неизпълнението – чл. 88, ал. 1 изр. второ ЗЗД. Предвидима вреда към момента на сключване на договора при предсрочното му прекратяване е нереализирана печалба от ползването на номера в рамките на уговорения срок. При положение, че за целия срок на действие на договора, операторът би реализирал печалба от месечни

абонаментни такси и вероятно суми над техния размер за допълнително потребление, санкцията за неизпълнение на насрещната страна, поради виновното поведение на която договорното правоотношение е било прекратено преди изтичане на уговорения срок, клаузата за заплащане на неустойка до оставащия срок на договора, но ненадхвърляща трикратния размер на дължимите стандартни месечни такси, не може да бъде определена, като неравноправна. Самият факт на съразмеряване на дължимата неустойка с размера на стандартния месечен абонамент по договора не следва да се оценява като създаване на задължение за престация от страна на потребителя без наличие на насрещна такава, което да го постави в неравноправно положение. Така определен, размерът на неустойката кореспондира на нейния характер на отнапред определено обезщетение за вреди, които не трябва да се доказват и не може да се разглежда като израз на несъответствие с присъщите ѝ функции. Същият извод важи и по отношение на предвидената неустойка в случай на предоставено към абонаментния план устройство за ползване на услуги, чийто размер се формира от разликата между стандартната цена на устройството (в брой, без абонамент) съгласно действаща към момента на сключване на договора ценова листа, и заплатената от потребителя цена в брой или обща лизингова цена. Тази неустойка отговаря на изискването за добросъвестност и не води до значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца и потребителя, поради което не е неравноправна по смисъла на [чл. 143, ал. 2, т. 5 ЗЗП](#), за което съдът извършва служебна проверка, независимо от направите по делото възражения в тази насока.

Неоснователни са възраженията на ответната страна за непълнота на представените доказателства, включително и за липсата на доказателства за извършеното частично плащане. Последното се признава от кредитора, поради което не е необходимо доказване на този признат неизгоден факт. Останалите представени доказателства - договори, допълнителни споразумения, приложения към тях и фактури са представени в цялост и дават основание да се направят горните изводи за доказаност както на възникването на облигационните отношения между страните, така и за доказаност на исковата претенция по размер.

По изложените съображения предявените установителни искиве следва да бъдат изцяло уважени като основателни и доказани.

При този изхода на спора в тежест на ответницата следва да се

възложат направените от ищцовото дружество разноски за настоящото производство в размер на 175лв. държавна такса, 250лв. депозит за особен представител на ответника и 400лв. адвокатско възнаграждение или общо 825лв., както и за заповедното производство по ч.гр.д.№***/2022г. в размер на 385лв.

Така мотивиран, районният съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че **М. С. И. ЕГН******* с постоянен адрес гр. Русе, ***, дължи на „Йеттел България“ ЕАД (с предходно наименование „Теленор България“ ЕАД) с ЕИК130460283, със седалище и адрес на управление гр. София, ж.к. „Младост“ 4, Бизнес парк София, сграда №6 сумата от **450,31лв.**, представляваща неплатени абонаментни такси, използвани услуги и неустойки, **ведно със законната лихва** за период от 18.07.2022 г. до изплащане на вземането, за които суми е издадена Заповед №***/19.07.2022г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д.№***/2022г. по описа на РС-Русе.

ОСЪЖДА М. С. И. ЕГН***** с постоянен адрес гр. Русе, *** да заплати на „Йеттел България“ ЕАД с ЕИК130460283, със седалище и адрес на управление гр. София, ж.к. „Младост“ 4, Бизнес парк София, сграда №6 сумата от **825лв.** разноски за настоящото производство и сумата от **385лв.** разноски за заповедното производство по ч.гр.д.№***/2022г. по описа на РС – Русе.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд - Русе в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Русе: _____